

باب سی و چهارم- در جواب سؤالات اربعه

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۴۰ - ۴۱

باب سی و چهارم- در جواب سؤالات اربعه

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح لاهیجان جناب میرزا مهدی سلیل حضرت خلیل جلیل رفیق حاجی امین علیه بهاء الله میفرمایند:

هو الله

ای بنده ربّ الجنود، نوشتجات این عبد را با الواح مقدّسه مبارکه در یک کتاب جمع نمودن جائز نه الواح رحمانیه با هیچ آثاری جمعیست جائز نه

شجره حضرت آدم مقام بلوغ عالم است حضرت آدم خواستند که بلوغ عالم در آن عهد جلوه نماید سبب تأخر شد چنانکه پدر مهربان خواهد که طفل شیرخوار از الطف غذاهای گوارا تناول نماید لکن معده شیرخوار هضم نتواند و نتیجه بر عکس بخشد و از غذای اصلی باز ماند .

شرارت شمر و درندگی و خونخواری یزید از تهوّر خود ایشان قضا را نباید متهم نمود قدر استعداد و ولیاقت و اندازه خود اشیاست زیرا معنی قدر اندازه است و قضای الهی که عبارت از حکم ربّانی در حقیقت اشیاست بقدر و اندازه اشیا ظاهر میشود.

در بقعه مبارکه تلاوت زیارت مخصوصه مقدّم بر سایر مناجاتست ولی مناجات نیز جائز است .

ORIGINAL